

Když Susan odešla, přišel John Hardy. „Tatínka napadlo, jestli by se vám nehodilo tohle,“ oznámil Mandy. Donesl obrovskou lepenkovou krabici plnou balíčků bramborových lupínků. „A ještě přinesu krabici buráků.“ Za půl hodiny dorazil přes ulici z hostince U Lišky a husy s krabicemi sladkostí a plechovek s nealkoholickými nápoji.

Po Johnovi se objevila Claire McKayová. Přivedla s sebou Blackieho – Jamesova labradora – aby se oba podívali, jak všechno jde. Vykoukla zpoza dveří. Tvářičku jí lemovala černá ofina a hnědé oči jí nadšeně zazářily při pohledu na přípravy. Blackie vyběhl vpřed a zavrtěl na Jamese ocasem.

„Ahoj, Claire,“ zavolala Mandy. „Pomohla bys mi s těmihle papírovými ubrousky? Musíme je poskládat, aby vypadaly jako malé čepičky a aby hezky stály. *Přesně takhle!*“ Vesele se zašklebila na Jamese, když napodobila hlas paní Ponsonbyové, která právě vyrazila s Pandorou a Tobym ven, aby jim dopřála „vycházečku“, jak sama říkala.

Claire přikývla a vešla do sálu. Rychle se naučila, jak má ubrousky skládat. Dědeček a Ernie mezitím rozmístili stoly tak, aby byla babička spokojená. „Dáte si všichni kávu?“ zeptala se babička. Z košíku vytáhla velkou termosku, plastové kelímky a nakonec ještě domácí zázvorové sušenky. „Přesnídávka o půl jedenácté!“ usmála se. „Je čas si dát přestávku!“

Teprve nyní měla čas si všimnout, že Mandiny myšlenky zalétly zase zpátky k smutným věcem. Zatímco dívka žvýkala sušenky, představovala si Tess – jaká je jí zima a jak je nešťastná, zatímco se musí skrývat mezi skalami, a jak na čerstvém sněhu za sebou nechává stopy, které ji prozradí. A určitě tam je také Dora Janekiová,

